

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis Universa

Jansen, Leonard

Coloniæ Agrippinæ, 1725

Casus L. De iis, qui contrahere possunt; item de materia Contractuum, & juramento Contractibus apponi solito.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39911

præsumeris verè consensisse, quia nemo censetur consensum injustè subtra-

here, aut loqui aliter, quam sentiat.

C A S U S L.

De iis, qui contrahere possunt, item de materiâ contractuum, & juramento contractibus apponi solito.

CAmillus in infantia. 2. 4. *An-*
te, & post pubertatem finè
authoritate Tutoris, 5. Quem
agnoscere non vult, 3. Varios
celebrat contractus, ex post cum licentiâ
Tutoris omnes, etiam rerum alienatiuos,
ratisicat. Ibid. Et cum ipso Tutor einit. 6.
Onerosos, et si juratos. 13. Implere non
vult, presens restitucionem in integrum.
8. Et relaxationem juramenti à suo Epis-
copo, vel Principe. 17. Et seqq. Pro resol.

QUÆR. I. Quænam sint personæ
habiles ad contrahendum? *R. 1. De jure*
naturæ contrahere possunt omnes,
quotquot habent plenum rationis
usum, & materiam de quâ contrahant;
defectu rationis invalidè contrahunt
ebrui, dormientes, fatui, furiosi &c. Ra-
tio est; quod ad contractum utpote
actum humauum in conscientiâ obli-
gantem requiratur consensus liber,
qualem recensisti habere non possunt.

R. 2. Jure positivo contrahere prohi-
bentur infantes, impuberes, minoren-
nes, filii familiæ, prodigi juxta sequen-
tes explicationes: 1. In jure tam fæmellæ,
quam masculi usq; ad septimum an-
num dicuntur infantes, abhinc usq; ad
14, fæmellæ 2. dicuntur impuberes;
quod si impuberes per mortem patris
vel emancipationem desierint esse sub
patriâ potestate, vocantur pupilli, si

R. D. Jansen Pars I.

utroq; parente careant, vocantur or-
phani: deinde illud tempus, quod ab
anno septimo currit usq; ad puber-
tatem, à Juristis dividitur in duas partes,
in quarum primâ dicuntur infantæ
proximi, in secundâ pubertati proximi,
& ita masculus ante completum deci-
mum cum dimidio, & fæmellæ ante
completum nonum cum dimidio di-
cuntur infantæ proximi, abinde usq;
ad annum pubertatis pubertati prox-
imi, quâ completâ vocantur puberes, &
tunc usq; ad 25. minores: Pupillis etiam
invitis datur Tutor, minoribus volen-
tibus Curator, quandoq; etiâ nolenti-
bus in ordine ad lites, qui Curator se-
mel acceptatus repudiari non potest
usq; ad annum 25. completum, nisi ve-
niam ætatis, id est liberam rerum sua-
rum administrationem à legitimo Su-
periore obtinuerint; prodigo etiam in-
vito datur curator, prodigus autem di-
citur, qui profusè dat, seu ut ait *Ulpian.*
L. 1. ff. de curat furios. qui neq; tempus,
neq; finem expensarum habet, sed bo-
na sua dilacerando profundit. 2. Con-
tractus ab infante, vel infantæ prox-
imo initus est planè nullus, adeò ut nec
obligationem civilem in foro externo,
seu actionem in judicio, nec obligatio-
nem naturalem in foro conscientiæ
pariat. *L. pupillus ff. de condit. indebit.*

Pp

Laym.

3.

4.

*Laym. hic c. 9. n. 8. Onnate d. 4. n. 18.
Lug. d. 22. n. 283. Ratio est, quod
jus positivum illorum consensum irri-
tet, infans enim, & infantiae proximus
a furioso distant. §. 10. inst. de inut.
stipul. Si dicas: Leges haec fundantur in
præsumptione, quod infans, & infantiae
proximus careant pleno usu ratio-
nis; ergo si à parte rei hoc usu non
careant, sed malitia suppleat ætatem,
saltem tunc obligabuntur in conscientia,
quia si præsumptio sit falsa, lex in
ea fundata cessat. 3. Haec Leges non fun-
dantur in præsumptione defectus ra-
tionis in hoc vel illo particulari casu;
sed ideo irritant ejusmodi contractus,
quia plerumque solet contingere,
quod in tali ætate soleat deficere per-
fecta ratio, quod verum est, nec ideo
cessat lex universalis, si ratio legis de-
ficiat in particulari casu. 3. Pupillus
pubertati proximus sine autoritate
Tutoris contrahens non obligatur ci-
viliter, bene tamen naturaliter. L. 25.
§. 1. ff. quando dies legati, & L. 1. ff. de
novat. Leß. Regin. Sanch. de matr. d.
38. n. 3. excipe contractus majoris
momenti, quibus alienantur immobi-
lia, vel mobilia pretiosa, quæ servando
servari, id est per triennium conser-
vati poslunt; tunc enim quamvis adsit
consensus Tutoris, pupillus nequidem
naturaliter, seu in conscientia obliga-
bitur, quia iura utriusque, & Tutoris, &
pupilli consensum annullant. L. 7. 11.
15. Cod. de prædis. Rebell. Leß. Molin.
to. 1. d. 224. Dicast. n. 277. idem est, si
pupillus contrahat cum Tute, tunc
enim ad nihil tenebitur, nisi in quan-*

tum factus est ditior, aut si dolum
commiserit; dixi: pupillus sine autho-
ritate Tutoris contrahens non obliga-
tur civiliter; nam si contractus sit in
suum commodum, alterum contra-
hentem (nisi etiam hic sit pupillus)
& civiliter, & naturaliter sibi obligat,
ita statuitur in favorem pupilli L. Ju-
lianuſ 13. ff. de act. empt. in rebus ta-
men, quæ sunt in quotidiano usu, si
pupillus quid expendat, donet &c.
saltem ex consuetudine obligabitur
etiam civiliter stare contractui. 4.
Filiifamilias impuberis non obligan-
tur civiliter ullo contractu circu quæ-
cunque bona, etiamsi contrahant
cum consensu Patris. §. quod 10. inst.
de inut. stip. pupillus tamen cum au-
thoritate Tutoris contrahens obliga-
tur naturaliter & civiliter, si aliena-
tionem rerum pretiosarum excipias;
Ratio Legum est, quod pupillo contra
Tutorem detur actio, non autem
filio contra patrem propter reveren-
tiam. 5. Si pupillus, vel minorenns per
contractum laetus, aut incommode
passus fuerit, gaudet beneficio resti-
tutionis in integrum intra quatuor
annos ab anno 250 completo, vel
si veniam ætatis obtinuerit per qua-
tuor annos à die obtentæ veniæ, ita
ut possit repetrere rem, vel pretium
de qua contraxit, cum fructibus,
damno, & lucro cestante L. 7. C. de
temp. in integ. restit. 6. Omnia jam
dicta de pupillis etiam tenent de mi-
norenibus Curatorem habentibus;
si Curatorem non habent, obligantur
naturaliter, & civiliter, etiamsi con-
tra-

- hant de rebus aliquantum pretiosis, & in quotidiano usu non occurrentibus. *L. puberes 101. ff. de verb. oblig.*
10. 7. Prodigus non habens Curatorem contrahit validè naturaliter, & civiliter etiam notoriè talis, & acceptum ab eo retineri potest, sive rō authortate publicā Curatorem habet, nequidem naturaliter ex contractu obligabitur, & qui cum eo contrahit tenetur restituere ante sententiam Judicis, etiam si prodigus non repeat, quia detinet rem alienam. *Azor, Sanch. n. 20. § 27. Regin. l. 25. n. 106.*
11. QUÆR. II. Quid circā materiam contractū? *g.* Materia contractū debet esse honesta, possibilis, & saltem in spe existens: *Dicitur 1. honesta*; nam si objectum sit turpe, seu peccatum noīsum, ad illud nulla dari potest obligatio; si verò materia seu objectum contractū sit horribilis, contractus valebit, quamvis aliunde forsitan sit illicitus, vel prohibitus; non enim omnē prohibitum est invalidum; valet enim matrimonium contrā fidem priorum spontalium initum; valet venditio, si postquam vendidi Titio, vendam & tradam Sempronio, sunt tamen hi contractus illiciti utope contrā jus alterius. *Dicitur 2. possibilis*, & in spe saltem existens; si enim contrahentes sciant rem esse impossibilem, aut nunquam in spe existentem, tunc seriō & efficaciter le obligare non intendūt, si non sciant, erit error in substantiā.
12. QUÆR. III. Qualiter contractus firmantur juramento? *Responsio constabit ex seqq. 1. Contractibus licite ad-*
- jici posse juramentū, patet ex proposito. Wicleff 42. damnata in Concilio Constantiensi: *Juramenta illicita sunt, que sunt ad corroborandos contractus, & commercia civilia.* 2. Contractum firmari juramento est, contractum è juris dispositione in foro conscientiæ, vel saltem in foro externo nullum per accessionem jumenti reconvalescere, ita ut non tantum obliget ex motivo Religionis, sed etiam ex justitia: si contractus jam erat validus, propriè non dicitur firmari juramento, sed ei tantum superadditur nova obligatio ex virtute Religionis. 3. Omnes contractus puberum sive sint minores, sive majores, si matrimonium, & paucos alios excipias, firmantur jumento, qui ex jure positivo habent, quod sint nulli, & servari possunt absque peccato jurantis vel exigentis juramentum. *Sanct. Haun. Lugo d. 22. n. 226. Laym. l. 4. t. 3. c. 8. Ohnate d. 11. n. 98. Herman thef. 24. Metzger. t. 13. d. 41. a. 5. n. 10. Pirb. lib. 2. Decret. tit. 24. n. 132. & ibid. Schmalzgr. n. 86. Viva opusc. 1. q. 7. a. 2. contra Marenda, Perez, Wiesner & alios, qui volunt, contractus invalidos non validari per juramentum, sed tantum addi obligationem Religionis. At assertum probatur ex cap. cum contingat de iure. c. licet 2. eod. in b. c. quamvis 2. de partis in b. ubi Pontifex disertè ait: pactum juramento nec vi nec dolo prestito firmatum fuisse, & servandum esse, quæ conditio frustra addereretur, si pacta jurata ex solâ religione obligant;*

Pp 3 rent;

- rent; nam juramenta etiam vi, vel dolo extorta obligationem Religionis induunt, quoties sine peccato servari possunt. Contractus vero qui juramento firmantur, sicut contractus minorrennum, quo bona etiam immobilia sine autoritate Tutoris alienant; nam quamvis hi contractus alias nequidem naturaliter obligent, accedente tamen juramento naturaliter, & civiliter obligant; similiter juramento firmatur donatio inter patrem, & filium, renuntiatio paternae hereditatis, alienatio fundi dotalis &c. Schmaltzg. n. 92. Contractus impuberum probabilius non firmantur juramento, nisi juramentum accesserit post pubertatem. Bald. Sanch. Lugon. 214. neq; firmantur juramento contractus iritti jure naturali, vel ob defectum consensus, velut contractus infantum, ebiorum, amenitium, vel quia sunt de materia jure naturali vel divino prohibitam; nam jus positivum non valet supplere consensum, aut reddere licita, quae jure naturae, aut divino sunt illicita: neq; firmantur contractus injusto metu, vi, vel dolo extorti, quia servari non possunt sine peccato juramentum exigentis. *Jura cit. Onnate n. 129. Schmaltzg. n. 91.*
15. 4. Juramentum, et si non firmer contractum, semper tamen servandum est, quoties sine peccato servari potest, non ex justitia, sed in reverentiam divini nominis, ut si metu mortis aliquid jurato promisisti latroni, vel usurario promisisti solvere usuras, teneris solvere, vel petere relaxationem juramenti a latrone, vel usurario, qui eam ex justi-

tia dare tenentur, vel si nolint, ab Episcopo. Molin. Less. Suar. Haun. Metzg. l. c. Onnate n. 55. Viva opusc. I. q. 7. a. 3. & clarè habetur c. 6. 18. 26. de jurej. s. 16. Contractus juramento firmati habent omnes effectus civiles & naturales, quos habent alii contractus jurati nunquam invalidi; hinc pariunt actionem in judicio, obligant ex justitia & Religione, ita ut relaxato juramento ab alio quam a creditore maneat obligatio justitiae, quae etiam ad haeredes transit. Suar. Palao. Schmaltzg. à n. 94. quod vero juramentum firmet & validet contractum, non habet ex se, sed ex jure positivo, ex se tantum superaddit obligationem religionis.

QUÆR. IV. A quo juramentum hoc relaxari possit? g. Juramentum firmans contractum a solo eo, cui praestitum est relaxari potest, quia hic ex tali contractu habet jus quæsumum, quo invitus privari non potest, ideoq; nequit illud relaxare Episcopus, immo nec Papa, nisi ex causa gravissima, & ob bonum publicum. Sul. 2. de jure c. 41. n. 2. Sanch. l. 3. mor. c. 21. n. 2. Haun. ro. 1. t. 4. n. 894. Pirb. n. 154. 2. Relaxatio juramenti non confirmantis contractum pro solo foro conscientiae a Religiosis Mendicantibus obtineri potest, ut dicam Casu 71. n. 5. alias ab Episcopo jurantis peti debet, ut si usurario usuras, vel alteri per dolum, aut metu injustum aliquid jurato promisisti, & promissarius tibi obligationem juramenti remittere nolit, in conscientia tutus es relaxatione tui Episcopi, si vero res deduci debeat ad forum externum, & Reus citari, debes relaxa-

laxationem petere ab Episcopo creditoris, quia Actor debet sequi forum Rei, nisi Reus se sponte subjiciat Episcopo jurantis, vel extra suam Diaconesin contraxerit, tunc enim cognitio causae spectabit ad Episcopum loci, in quo contractus celebratus est. *Suar. n. 10.* *Sanch. n. 35.* *Gonz. in c. 1. de jurej. n. 14.* *Pirh. n. 156. 3.* Index secularis non quidem directe, sed indirecte poterit rela-

xare juramentum non confirmatoriu, illud remittendo nomine sui subditi id injuste renuentis, vel annullando omnem acceptationem rei juratoe promissae; si enim ipse promissarius juramentum in suu favorem factum remittere possit, & debeat, cur non ipso renuente ejus superior. *Haun. n. 905.* *Gonz. n. 12.* *Zoes. de jurej. n. 80.* *Pirh. n. 159.* Ex his per se clarè patet Resolutio Casus.

CASUS LI.

De Promissione.

DOnatus multa promittit, sed non implet, 1. Quia promisit semideliberate, ex metu levi sed jurato, 2. Sub solle fidelitate. 3. Ad rem ex parte illicitam vel impossibilem, 4. Aut juravit non revocare testamentum, ibid. Quia promissarius non acceptavit, vel absens acceptationem non intimavit, aut ejus nomine acceptavit alter. 5. Vel antequam promissio absenti intimaretur, est revocata. 6. Vel mortuus est promittens, aut promissarius. 7. Quia status est mutatus, & ipse indigeret promissa, & promissarius eum graviter offendit. 8. Quia res promissa periit, vel fuit aliena. 9. Aut pluribus promissa, ibid. Resolutio constabit ex seqq.

QUÆR. I. Quid sit Promissio? 1. Est deliberata, spontanea, & gratuita obligatio fidei erga alterum ad aliquid praestandum, exterius manifestata & ab altero acceptata: est communis: Dicitur 1. Deliberata, deliberatione sufficiente ad mortale peccatum, quia semiplena deliberatio non sufficit ad im-

ponendam sibi obligationem gravem, immo nec levem. *Molin.* *Sanch. Di- cast. l. 2. t. 4. d. 1. n. 11.* Ratio est; quia homo semideliberatus non agit modo humano, sed ut semihomo. Dicitur 2. Spontanea, nam promissio fraude, vel metu injusto etiam levi extorta ab eo, qui fraudem, vel metum passus est, pro libitu rescindi potest, nisi sit juramento firmata. *S.Th. q. 86. a. 7. ad 3.* *Sylv. q. 66. a. 2.* Dicitur 3. Gratuita, ut distinguitur à contractibus onerosis. Dicitur 4. Obligatio non formaliter, sed causaliter, quatenus est signum practicum exercitè declarans voluntatem se obligandi, quo distinguitur à nudo proposito, quo quis significat intentionem aliquid faciendi absq; omni obligatione. Dicitur 5. Obligatio fidei, quo indicatur, quod promissio nuda probabilitas obliget ex sola fidelitate sub veniali. *S. Th. 2. 2. q. 88. a. 3. ad 1.* *Bann.* *Cajet.* *Sotus,* *Molin.* *Gorm. de just. n. 648.* *Dian. p. 2. t. 17.* *Ioann. à S. Cruce,* *Joann. à S. Th. 1. 2. q. 88. d. 29. a. 9.* *Salmant. hic n. 82.* *Onnate n. 92.* *Dixi, promissa nuda;* nam si vestia-

P p 3 tur

2.